

Editörün Notu...

Türkiye siyasetinde az görülür ortak görüşlerden birisi, 30 Mart mahalli seçimlerinin önemi üzerine oldu. Bu hem genel düzeyde partiler tarafından dile getirildi, hem de seçmenlerin davranışlarında kendini açığa vurdu. Sandık başına giderek oy veren seçmen sayısı %89.1 e ulaştı ki, bu son yirmi yıl içinde elde edilen en yüksek katılım oranı olarak tarihe geçti.

30 Mart seçimlerini bu kadar önemli kılan nedenler nasıl sıralanabilir? Bunların herhalde en başında geleni dört ay sonra yapılacak Cumhurbaşkanlığı seçimleri için bir prova olarak görülmesidir. Başbakan Erdoğan'ın Cumhurbaşkanı adayı olacağını düşünen muhalefet, ön alıcı bir atakla seçimlerdeki başarısını yükseltmek istedi. Ak Parti için ise hedef Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin favorisi olduğunun altını çizmekti. Hemen belirtelim, Cumhurbaşkanlığı seçimleri her zaman önemli ve gerilimli oldu, ancak bu seçimleri daha da hayati kılan başkanlık sistemine yönelik arayışların turnusolu olarak bu seçimlerin değerlendirilmesiydi.

Seçimleri önemli kılan ikinci neden, siyasal dilin sertleşmesine bağlı olarak kazanmanın daha derin, daha hayat memnatla ilişkili anlamları yankılamasıydı. Bugün kaybetmek gitgide daha fazla geleceği de kaybetmek anlamına gelmeye başladı. Siyasetteki bu dramatikleşmenin mücadeleye de derinlik kazandırdığını söyleyebiliriz. Üçüncüsü ise, on iki yıllık AK Parti iktidarı karşısında biriken muhalif enerjinin kendisine sandıkta bir çıkış yolu aramasının getirdiği iklimdir. Muhalefet saflarının bir kısmında görülmeye başlayan "sandıkla olmuyor" düşüncesine karşı sandıktan yana tavır koyan kahr ekseriyet başarı için hayli arzuluymdu. Dördüncüsü, iktidar ve muhalefet arasındaki mücadeleye siyaset dışı bir aktörün "paralel yapı" denilen ve bağlantılarının yurt dışında olduğuna dair çeşitli görüşler ortaya konulan bir çevrenin müdahil olmasıydı. Özellikle yargı ve emniyet üzerinden kimi girişimlerle kamuyonu etkilemeye, bir siyasal mühendeslik olarak da okunabilecek skandallar doğurmaya çalışan bu çevre muhalefetin siyasal dili üzerinde de etkili oldu. Onların sağladıkları gündem, seçim mücadelesinin temel alanlarından birisini oluşturdu.

30 Mart seçimlerinden sonra, her seçimde olduğu gibi “kim kazandı?” sorusuna cevap arandı. Eğer konu sadece aritmetik olsaydı, iki kere iki dört kesinliği içinde kimin kazandığı belli olur, herhangi bir tartışma da yaşanmazdı. Fakat siyaset tabiatı gereği farklı okumalara müsait olduğu için kazanan konusunda da aritmetik verilerin ne kadar ilginç ve değişik okunabileceğini gördük. Fakat her tür tartışmadan vareste bir şekilde açık ara 1. Parti Ak Parti olarak bir kez daha ortaya çıktı. Ana muhalefet CHP ve MHP yerlerini korudular, BDP ise kendi kulvarında yürümeye devam etti. Bu aritmetik durumun yorumu konusunda ise parti sözcülerinin ilham verici beyanatlarına bakılabilir.

İletişim ve Diplomasi dergisi, siyasetin kendisi de baştan sona bir iletişim süreci olduğu için bu özel sayısını 30 Mart seçimlerine ayırdı. Akademisyenlerin konuya ilişkin değerlendirme makalelerinin yanısıra dergimizin bu özel sayısında parti sözcülerinin seçimlere ilişkin yorumlarını ve nihayet seçim öncesinde ne söylediklerine belki biraz kuşkuyla fakat fazlasıyla kulak verilen araştırma merkezlerinin analizlerini de bulacaksınız. Yazılan her kelime elbette sahiplerini bağlar. Bizim buradaki rolümüz bu tarihi seçimin nasıl görüldüğü, üzerine neler söylendiği konusunda tanıklığı zamana kalacak bir sayı hazırlamak. Ümit ederiz ki, hepsi bir arada okunduğunda Türkiye'nin seçim haline ilişkin daha sahîh bir resim elde edilir.

Prof. Dr. Naci BOSTANCI